

Khi ông Tập Cận Bình đặt chân vào Tòa Bạch Ốc, dĩ nhiên dĩ nhiên ông phó chủ tịch nhà nước Trung Quốc có thể nhận thấy ngay là không khí long trọng và niềm nở mà các nhà lãnh đạo Hoa Kỳ dành cho ông.

Tổng thống Barack Obama (phải) bắt tay Phó Chủ tịch Tập Cận Bình của Trung Quốc tại cuộc gặp gỡ trong Phòng Bầu Dục. (Hình: Saul Loeb/AFP/Getty Images)

Nếu báo cuộc đón tiếp diễn ra ở mức “phổ” thì cũng đúng - chẳng hạn như ông sang Mỹ theo lời mời của Phó Tổng thống Joseph Biden, nhưng nếu nói rằng ông được đón tiếp như một ông “chánh” thì cũng chẳng sai: vừa bàn thảo với ông phó Biden xong, ông được mời sang Phòng Bầu Dục để uống trà, nói chuyện với ông “chánh” Barack Obama, sau đó sang Bộ Ngoại Giao dùng cơm trưa với các quan chức lãnh đạo nước Mỹ trước khi ghé Bộ Quốc Phòng để nghe trình bày về chính sách quân sự của Hoa Kỳ về những điểm nóng của thế giới và vai trò của Mỹ ở vùng Châu Á-Thái Bình Dương. Đến tối, lễ tiếp tân kéo dài, và ngày mai sẽ đến Quốc Hội, gặp các chính trị gia Dân Chủ lẫn Cộng Hòa. Đi kèm với buổi gặp gỡ, bắt buộc, phải là tiệc tùng, nhưng vinh dự thuộc về ông “chánh,” cấp “phổ” như ông hiếm khi được hưởng.

Mặc dù ông Cố Vấn An Ninh Quốc Gia Tom Donilon nói trước các buổi gặp gỡ “chỉ mang tính xã giao” với mục đích để các giới chức Hoa Kỳ có dịp làm quen và biết thêm về nhân vật tiếp đầu năm tới sẽ lãnh đạo Hoa Lục, nhưng những phát biểu mà ông Tập Cận Bình và các nhà lãnh đạo hành pháp Hoa Kỳ đưa ra trong ngày đầu tiên ông có mặt ở Mỹ chẳng thể hai bên “đang tìm cách nhìn nhau,” theo nhận xét của nhà báo Susan Crabtree đang viết cho tờ The Washington Times.

Hai “nhìn nhau” nhau ư thế nào? Cả hai bên đều nghĩ “quan hệ Mỹ-Trung là một trọng tâm trong những mối quan hệ quan trọng nhất thế giới” và chuyên viên ngoại giao thăm Washington DC của ông Tập Cận Bình “giúp nâng cấp quan hệ này lên một mức cao hơn,” theo nhận lời Phó Tổng thống Hoa Kỳ Biden trong bài phát biểu chào đón người đi tiếp. Nhưng chỉ vài giờ sau đó, ông “phổ” nước Mỹ báo với ông “phổ” nước bạn: “Không phải vì thế nào chúng ta cũng đồng ý với nhau”

những điều quan trọng nhất là cả hai phía “trình bày, thảo luận những thiện chí lẫn nhau và những điểm khác biệt.” Ông “phó” Mỹ cũng nhắc nhở ông “phó” Trung Quốc bài học lịch sử và dân chúng: “Chúng ta phải biết nhận ra để xóa bỏ những khác biệt đó” cho hai quốc gia.

Khi đến cửa sang Phòng Bầu dục để gặp Tổng thống Barack Obama, nhà lãnh đạo Mỹ cũng đưa ra lời phát biểu ngắn gọn và rõ ràng hơn. Ông Obama cho ông Tập Cận Bình biết quan hệ giữa Washington và Bắc Kinh được xây dựng trên nền tảng “cả hai tôn trọng lẫn nhau và tôn trọng quyền lợi của nhau,” mối quan hệ này “như hình bóng toàn cầu,” sẽ khiến Trung Quốc “phát triển hài hòa” được Hoa Kỳ đón nhận rộng rãi hơn vì “có thể giúp đem lại an ninh và thịnh vượng cho cả hai thế giới.” Ông Obama kết thúc bài phát biểu bằng lời nhắn gửi: Trung Quốc là một nền kinh tế lớn, nên theo đúng quy luật của nền kinh tế lớn, và cần áp dụng những luật lệ minh bạch hơn công bằng như các luật lệ Washington đang áp dụng khi trao đổi thương mại với Bắc Kinh.

Biết trước thềm nào cũng bị Hoa Kỳ lên án nên từ khi chĩa bom lên máy bay sang Mỹ, ông phó của Hoa Kỳ đã biến tiếng cho các nhà lãnh đạo Washington biết quan điểm của ông, của nhà nước và của cá nhân ông. Trước hết là bài phỏng vấn dành cho Tân Hoa Xã, ông nói “đánh giá cao quan hệ song phương Trung-Mỹ” và thông thêm câu châm ngôn “Hoa Kỳ nên học hỏi từ cách thức tiến bộ của những bậc thầy về chính trị để cùng chúng ta (Trung Quốc) xây dựng mối quan hệ sao cho tốt hơn.”

Sau đó là cuộc phỏng vấn dành cho nhật báo The Washington Post, trong đó ông ngợi khen việc Hoa Kỳ quan tâm đến an ninh và hòa bình Đông Á, những cũng không ngần ngại bày tỏ nghi ngờ về sách lược quân sự mới mà từng thế hệ Hoa Kỳ mới loan báo khi cuộc chiến ngoài. Ông báo về dự ý rằng giữa lúc các nước Châu Á-Thái Bình Dương đang gia tăng phát triển và cạnh tranh để giành thì việc Hoa Kỳ tăng cường hiện diện trong khu vực “khiến mọi thế lực phải quan ngại.” Ông không nói ra những mối ngờ vực đối với hiện tượng Bắc Kinh tin rằng nước Mỹ chỉ làm bên ngoài vẻ ngoài, còn bên trong thì Washington đang tìm cách ngăn chặn sự bành trướng của Trung Quốc.

Đây không phải lần đầu tiên ông Tập Cận Bình nói đến điều này. Tháng Mười Hai năm ngoái khi ông Obama viếng thăm Đông Á tại Bali, Indonesia, và tới Washington, ông phó chủ tịch nhà nước Trung Quốc là người đầu tiên đặt câu hỏi về việc Hoa Kỳ tăng cường hiện diện quân sự ở Châu Á. Trong suốt một tháng sau đó, hầu như tuấn nào ông cũng nói đến chuyện “Mỹ đang tính gì” hay “Mỹ nhắm vào ai” khi đưa thêm quân sang Thái Bình Dương.

Thậm chí cả ông Tập Cận Bình được đích thân từng thế hệ Hoa Kỳ trải nghiệm trong cuộc phỏng

vẫn dành cho tờ p chí Time hàng tuần i tháng trc. Ông Obama nói rõ “chúng tôi không hề có ý muốn ngăn chặn Trung Quốc,” đã th chính phủ Mỹ còn vui khi thấy Hoa Kỳ phát triển t, nhng Bắc Kinh phải biết “luật chơi quc tế.” Luật chơi đây là luật đng đ u cho tất cả m i quc gia, không hề có luật riêng cho Trung Quốc hay luật do Bắc Kinh tự đt ra, t áp đng cho mình hoặc đòi hỏi nhng ncc khác phải tôn trọng.

Chuyên viên qua tinng l i đó “chng t hai bên vẫn chia tin nhau,” theo nhn đnh của ông Stapleton Roy, cựu đ i sứ Hoa Kỳ tại Trung Quốc.

Đ i Sĩ Roy cho rằng không chỉ Hoa Kỳ, mà Trung Quốc “cũng phải làm nhiều hơn nữa” nếu th t s “mu n giữ i quy t nhng nghi ng hai bên đang có.” Ông đng ý “Bắc Kinh đng nhn ph i quan tâm khi thấy Washington tìm cách bành trng th l c Châu Á,” nhng “chính Washington và các đng minh Châu Á cũng quan ng i khi thấy Bắc Kinh đang s đng nhng kho n tin khng l đ hi n đ i hóa quân đ i, đ c biệt là s phát triển quá m c của h i quân.”

Chuyên gia Michael Green của Trung Tâm Nghiên Cứu Chi n L c (CSIS) tin rằng nhng nghi ng i hai bên đang có “s t p t c kéo dài trong hàng chục năm t i,” chia biệt đ n bao gi m i k t thúc. Ông Green b o thêm chính vì nhng nghi ng đó “khi n các buổi g p g c p cao nh th này tr nên đáng chú ý hơn,” cho dù ai ai cũng biết tr c “s không thay đ i đ c gì nhiều,” t c ông T p C n Bình rời Washington “v i nhng th c m c v chính sách của Hoa Kỳ chỉ a đ c gi i đáp” và các viên chức Mỹ cũng “v n còn nhiều câu hỏi v đng l i của Trung Quốc mà chỉ a có câu trả l i.”

M t trong nhng câu hỏi l n của Washington là ông T p C n Bình là ng i nh th nào? C ng r n hay m m nhng nh ông Hồ Cẩm Đào? Giáo Sĩ Trng Lí của Viện Nghiên Cứu Brookings trả l i “đ i u đó không quan trọng cho bng chuyên ông T p C n Bình có phải là ng i n m quy n quy t đnh hay không.”

Chuyên gia n i tinng v Trung Quốc này cho biết thêm Bộ Chính Tr Trung Quốc s thay đ i hoàn toàn bng nhng ng i m i và có th “t 9 tăng lên thành 11.” Nhng ng i này là ai, ông T p C n Bình quan h th nào v i h , có làm việc đ c v i nhau không “là nhng câu hỏi quan trọng hơn chuy n ông ta c ng r n hay m m d o.”

Chuyên viên bên l : m t s t ch c, đoàn th c của ng i Tây Tng và các thành viên Pháp Luân

Công đã t^o t^op tr^oc Tòa B^och ^oc đ^o ph^on đ^oi s^o hi^on đ^on c^oa ông T^op C^on Bình.

Anh Lhadon Tethong, thành viên c^oa t^o ch^oc Sinh Viên V^on Đ^ong Cho T^o Do Tây T^ong, nói r^ong đ^ou anh ng^oc nhiên nh^ot là T^ong Th^ong Hoa K^o Barack Obama l^oi ch^on đúng “Ngày Tình Yêu” đ^o đón ông T^op C^on Bình, trong khi m^oi ng^oi i dân M^o đ^ou bi^ot rõ lãnh đ^oo Trung Qu^oc không tin vào t^o do, dân ch^o, nhân quy^on và danh đ^o c^oa con ng^oi, trong khi truy^on th^ong c^oa n^oc M^o luôn luôn coi tr^ong nh^ong đ^ou này, ngay chính Phó T^ong Th^ong Biden cũng b^oo “nhân quy^on là m^ot trong nh^ong n^on t^ong xây đ^ong chính sách ngo^oi giao c^oa Hoa K^o, và là s^o n^o đ^onh và phát tri^on c^oa m^oi xã h^oi.”

Đem chuy^on này k^o cho các đ^ong nghi^op nghe, m^oi ng^oi i phá ra c^oi, cho đ^on khi có ng^oi nói m^ot nhà báo c^oa t^o Nhân Dân t^o B^oc Kinh sang đây b^oo chuy^on vi^ong thăm c^oa ông T^op C^on Bình “đánh đ^ou 40 năm ngày T^ong Th^ong Richard Nixon sang thăm Trung Qu^oc, m^o m^ot trang s^o m^oi cho hai n^oc và cho c^o nhân lo^oi.”

Đã 40 năm r^oi, th^o mà v^on ch^oa th^ot lòng tin nhau!!!